

WAT WETEN WIJ VAN *TRICHIA HISPIDA*?

A.D.J. Meeuse

What do we know about *Trichia hispida*?

The distribution of *Trichia hispida* in the Netherlands and its feeding and ecology are discussed

Het onderstaande is gebaseerd op mijn eigen ervaring en behoeft mogelijk correctie.

Zoek in uw tuin een wat ruig aandoend plekje al of niet met wat onkruid en zoek dan de planten af. Niet zelden treft u dan *Trichia hispida* aan, solitair of in weinige maar nooit aanzienlijke aantallen. Verder leveren stukken hout (plankjes) en stenen of dode takken dikwijls ook *Trichia* op. Vooral in achteloos weggegooid kartonnen dozen is vaak ten minste één exemplaar aanwezig (ook elders). Buiten de door de mens beïnvloede habitats komt *Trichia* niet algemeen voor (wel weer in of op kartonnen dozen op plaatsen waar rommel is neergegoid). Dit slakje wekt daardoor de indruk een cultuurvolger te zijn. Mijn eerste vragen zijn dan ook:

Komt *Trichia* in ons land in de min of meer ongerepte natuur voor? Hoe is het dan met de verspreiding? Ik kan mij niet herinneren de soort ooit op de Noordzee-eilanden te hebben gevonden, maar ik zocht daar nooit in tuinen. Evenmin trof ik de soort aan op de Britse eilanden. Het is zeker nuttig om in de literatuur na te gaan wat over het voorkomen van de soort in België en elders in West-Europa wordt vermeld. Een literatuuronderzoek met behulp van internet door mevrouw D. Winthagen (Universiteit van Amsterdam), waarvoor mijn dank, leverde één titel op (Hutchinson, 1990). De soort komt kennelijk toch in Engeland voor.

Een andere vraag is hoe *Trichia* aan de kost komt. Bladeren kunnen van de rand af worden beknaagd, maar veel vraat is er doorgaans niet te bespeuren, vermoedelijk omdat de radula-tandjes niet genoegzaam op die

taak berekend zijn. Het bladoppervlak kan wel worden 'afgegraasd' voor daarop gevallen sporen en pollenkorrels en dan kunnen ook haren meekomen. Hoe is het echter gesteld met de *Trichia*'s op hout en kartonnen dozen? Aangezien bepaalde Helicidae cellulose kunnen verteren kan aan vraat van cellulose-bevattend voedsel worden gedacht. Om uitsluitel te krijgen zou men het darmkanaal kunnen onderzoeken, maar het uitprepareren zou precisiewerk zijn. Het alternatief is onderzoek van de faeces. Een op een plant zittende slak zou met een deel van die plant in een geschikte bak moeten worden ondergebracht, zodat de faeces opgevangen kunnen worden voor microscopisch onderzoek.

Eén en ander bewijst dat wij van de oecologie van onze inheemse Gastropoda nog slechts weinig weten.*

Literatuur

HUTCHINSON, J.M.C., 1990. Design in the shell shape of a terrestrial snail, *Trichia hispida*. Unpublished D.Phil. thesis, University of York, U.K.

Adres van de auteur:
Prins Hendrik Stichting, kamer 15
Voorstraat 41
1931 AH Egmond aan Zee

* opm. redactie (RHB): in *Spirula*, immers het Correspondentieblad, worden alle oproepen en meningen van Nederlandse malacologen geplaatst. Vanzelfsprekend zijn reacties van leden, liefst in kopijvorm, zeer welkom. Op enkele vragen in bovengenoemd stuk zijn al antwoorden te geven: de soort leeft zeker in 'ongerepte' natuur. In verspreidingsatlassen van Engeland en de ons omringende landen, staat in vrijwel elk kaartvak een stip, evenals in eigen land. Het is zonder meer een van de meest algemene oorspronkelijke soorten van Europa. Of de soort ook als cultuurvolger aangemerkt kan worden, kan worden betwijfeld.